

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
241

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

25. februar 2008

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmålene 40-280 af hhv. den 13., 18. og 19. februar 2008 ad L 53.

P. H. Olsen

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 13. februar 2008

Spørgsmål 41:

”Henset til, at Lissabon-traktaten flere steder forsikrer, at Charteret om Grundlæggende Rettigheder ikke fører til øgede EU-beføjelser, bedes udenrigsministeren redegøre for, hvor han i Nice-traktaten finder en lignende bestemmelse som i charterets art. 1 om den menneskelige værdighed.”

Svar:

TEU artikel 6, stk. 2, som affattet ved Nice-traktaten, fastslår, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

Denne bestemmelse blev for godt 7 år siden udmøntet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der netop skulle samle og anskueliggøre de rettigheder og principper, der følger af Nice-traktatens TEU art. 6, stk. 2.

Charteret blev højtideligt proklameret af formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i forbindelse med Det Europæiske Råd i Nice den 7. december 2000. Charteret har i de forgangne år udgjort et politisk bindende instrument.

Den 12. december 2007 blev charteret i en tilpasset version genproklameret, og med Lissabon-traktaten gøres charteret juridisk bindende, jf. TEU artikel 6 som affattet ved Lissabon-traktaten. Hermed tydeliggøres over for borgere, institutioner, medlemslande og over for EU-domstolen, hvilke grundrettigheder, der anerkendes af EU, og som det påhviler EU-domstolen at påse overholdelsen af.

Det bemærkes, at charteret retter sig til henholdsvis EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer samt til medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten, jf. charterets artikel 51, stk. 1. Det følger endvidere af charteret selv i artikel 51, stk. 2, at charteret ikke udvider anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer, at det ikke skaber nye kompetencer eller opgaver for EU, og at det ikke ændrer de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i traktaterne. Tilsvarende bestemmelse findes i TEU artikel 6 som affattet ved Lissabon-traktaten.